

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717212766
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717212766.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Š. A. XXXX/X, XXX XX B., proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, o určenie neplatnosti zmluvného dojednania, v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/277/2017-31 zo dňa 23. 01. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/277/2017-31 zo dňa 23. 01. 2018 potvrdzuje .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa ust. § 328 ods. 1 CSP zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania zmluvnej pokuty 8,00 Eur pri omeškaní so splácaním úveru poskytnutého žalobcovi na základe zmluvy č. 5063812201, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol súčasťou žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 27.12.2017, na základe ktorej sa žalobca domáha určenia, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute pri omeškaní so splácaním úveru poskytnutého na základe zmluvy č. 5063812201 je neplatné.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie citujúc ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326, § 328, § § 329 ods. 1 CSP poukázal na nevyhnutnosť splnenia dvoch kumulatívnych podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, a to dôvodnosti nároku a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Naviac pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza len z obsahu návrhu na jeho nariadenie a k nemu pripojených príloh. Na ich základe musí mať súd osvedčenú nielen dôvodnosť uplatneného nároku, ale aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Žalobca však v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, bez ktorej by bol reálne a bezprostredne ohrozený uplatňovaný nárok. Keďže žalobca neosvedčil dôvodnosť navrhovanej dočasnej úpravy, okresný súd jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s tým, že neprijateľnosťou zmluvnej pokuty vo výške 8,00 Eur za omeškanie so splácaním poskytnutého úveru sa bude súd zaoberať v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej.

3. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 262 ods. 1 CSP. O trovách neodkladného opatrenia rozhodne preto súd v rozhodnutí, ktorým rozhodne vo veci samej.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd nariadi neodkladné opatrenie v zmysle jeho návrhu, alebo vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Poukázal na svoje tvrdenia i právnu argumentáciu obsiahnutú v žalobe a tiež na dôkazné prostriedky, k nej pripojené. Zdôraznil, že ako spotrebiteľ si so žalovaným žiadnu zmluvnú pokutu pri omeškaní vo výške 8,00 Eur nedohodol, čo vyplýva z obsahu zmluvy č. 5063812201 zo dňa

22.10.2014 uzatvorenej medzi stranami sporu i všetkých zmluvných dokumentov k nej prislúchajúcich. Z dôkazov predložených žalobcom do spisu jednoznačne vyplýva, že žalobcovi už bola žalovaným dvakrát zrazená zmluvná pokuta vo výške 8,00 Eur pri omeškaní so splácaním úveru (o čom svedčí výpis z účtu, upozornenia na omeškanie zo dní 20.10.2017, 03.12.2017, upomienok zo dní 09.11.2017 a 10.12.2017). Z tohto dôvodu pri následnom vložení peňažných prostriedkov žalobcom na účet za účelom splatenia mesačných splátok úveru už dva razy chýba do celkovej výšky každej mesačnej splátky suma 8,00 Eur. Takýto postup žalovaného považuje žalobca za nekalú obchodnú prax, ktorá ho ako spotrebiteľa znevýhodňuje a spôsobuje mu psychický nepokoj a napätie. Takéto znevýhodnenie spotrebiteľa podporil konajúci súd tým, že zamietol návrh žalobcu o nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný preto v mesiaci január 2018 opätovne stiahol z platby poukázanej žalobcom nezákonnú zmluvnú pokutu pri omeškaní so splácaním úveru. Odvolateľ poukázal tiež na naliehavosť právneho záujmu spotrebiteľa na určení požadovanom v žalobe, tvrdiac, že svoje právo osvedčil dôkazmi, nachádzajúcimi sa v spise.

6. Prílohou podaného odvolania je aj upomienka žalovaného zo dňa 09.01.2018 spolu s upozornením pre žalobcu, že ak nebude v nej vyčíslená dlžná suma bezodkladne uhradená, bude banka účtovať žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 8,00 Eur.

7. Žalovaný sa na základe výzvy odvolacieho súdu v zmysle ust. § 329 ods. 1 vety druhej CSP k odvolaniu žalobcu vyjadril súčasne s vyjadrením k žalobe o určenie neplatnosti právneho úkonu i vyjadrením k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

8. Zdôraznil, že na Okresnom súde Martin je pod sp.zn. 7C/137/2016 vedené konanie, predmetom ktorého je žaloba žalobcu o určenie úveru č. úverovej zmluvy 5063812201 (ďalej len „úverová zmluva“) ako bezúročného a bez poplatkov. V rámci tohto konania súd posudzuje platnosť všetkých podmienok, ktoré žalobca rozporuje aj v aktuálnom konaní sp. zn. 5 Csp/277/2017, t.zn., že posudzuje aj otázku platnosti dojednania zmluvnej pokuty. Vo veci sp.zn. 7C/137/2016 Okresný súd Martin vydal dňa 31.05.2017 rozsudok, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Vo vzťahu k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia žalovaný poukázal na ustanovenie článku II. bod 1 úverovej zmluvy, v ktorom sa zmluvné strany dohodli, že poplatok za každú vystavenú upomienku predstavuje sumu 25,00 Eur. Jedná sa teda o ustanovenie, ktoré bolo medzi zmluvnými stranami priamo dohodnuté, v zmysle ktorého si žalovaný si voči žalobcovi uplatnil „odplatu“ za omeškanie niekoľkokrát (13.09.2015 vo výške 25,00 Eur, 10.11.2017 vo výške 8,00 Eur, 11.12.2017 vo výške 8,00 Eur a 10.01.2018 vo výške 8,00 Eur.). S účinnosťou od 01.01.2017 žalobca na základe svojho obchodného rozhodnutia znížil poplatok za upomienku z pôvodných 25,00 Eur na sumu 8,00 Eur. Táto zmena však neznamená zánik tohto práva. Uplatnenie poplatku za omeškanie žalovaný realizoval v súlade s dohodou obsiahnutou v úverovej zmluve v nadväznosti na Sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2017. Žalovaný v celom rozsahu poprel tvrdenie žalobcu, ktorý opodstatnenosť neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že žalovaný uplatňovaním poplatku za omeškanie spôsobuje, že žalobca sa dostáva do omeškania so splácaním istiny a riadnych úrokov z úveru, resp. do omeškania so splátkou úveru. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na stranami dohodnuté poradie splácania dlžnej pohľadávky v bode 5.4 a 5.5 produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „POP“), v zmysle ktorých, „ak to právny predpis nezakazuje, splátka sa použije na úhradu jednotlivých záväzkov dlžníka v poradí: úroky z najskôr splatnej splátky, istina z najskôr splatnej splátky, úroky z nasledujúcej splatnej splátky, istina z nasledujúcej splatnej splátky a po ich úplnej úhrade poplatky od najskôr splatného. V prípade, že banka vykoná zúčtovanie úrokov z omeškania, pred poplatkami sa uhradia úroky z omeškania.“ Z uvedeného vyplýva, že poplatok za upomienku inkasuje žalovaný z prijatej splátky klienta až vtedy, ak má klient uhradenú celú dlžnú sumu istiny, riadne úroky a aj úroky z omeškania. Vyúčtovanie poplatku za upomienku nespôsobuje, že by sa klient dostával do omeškania s platbou istiny a úrokov, čo preukazuje aj priložený výpis z úveru. Tvrdenia žalobcu o opaku sú teda nepravdivé. Pokiaľ však žalobca neuhradí celú dlžnú sumu, (vrátane poplatku za upomienku), žalovaný eviduje splatný poplatok ako dlžnú neuhradenú sumu, s ktorou je žalobca v omeškaní. Uplatňovaním poplatku za upomienku bankou tak nehrozí klientovi dôvodná hrozba, v dôsledku čoho odôvodnenosť vydania neodkladného opatrenia nebola v aktuálnej veci preukázaná.

9. Žalovaný k svojmu vyjadreniu predložil POP v znení účinnom od 01.01.2017, Sadzobník účinný od 01.01.2017, výpis z úverového účtu žalobcu.

10. Žalobca vo svojej odvolacej replike v celom rozsahu poprel vyjadrenia žalovaného. Predložil do spisu dokument od Ministerstva spravodlivosti SR - posúdenie dvoch zmlúv uzatvorených medzi dvoma spotrebiteľmi a Slovenskou sporiteľňou v roku 2014. Namietal, že s POP v znení účinnom od 01.01.2017 nebol nikdy oboznámený. Uviedol, že o zmluvnej pokute sa v inom konaní nekoná, a preto neexistuje prekážka, aby sa o nej v tomto spore konalo. V predmetnej zmluve sa ustanovenie o zmluvnej pokute nenachádza. Je teda jednostranne nanútená zo strany žalovaného, čo je neprípustné. Dohoda o poplatku vo výške 25,00 Eur je niečo iné ako zmluvná pokuta. Zmluvná pokuta musí byť totiž individuálne dojednaná a podpísaná. Následne žalobca akcentoval, že sa jedná o formulárový typ zmluvy, pričom obsah zmluvných podmienok nemohol spotrebiteľ ovplyvniť a tiež konštatoval neprijateľnosť zmluvných podmienok. V mesiaci február žalobca nezaplatil mesačnú splátku úveru, aby mu žalovaný nemal z čoho zraziť nezákonnú zmluvnú pokutu pri omeškaní vo výške 8,00 Eur. Takto bude žalobca postupovať aj naďalej, až do času, kým sa žalovaný sám neprizná, ako podvádzajúca spotrebiteľov.

11. Žalovaný v odvolacej replike zotrval v plnom rozsahu na svojom vyjadrení zo dňa 28.02.2018 s tým, že sa nebude vecne vyjadrovať k odvolacej replike žalobcu, keďže táto neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Dodal, že posledné vyjadrenie žalobcu je rozpore so základnými princípmi Civilného sporového poriadku, základných pravidiel morálneho správania a slušnosti, čím napíňa znaky hrubo urážlivého podania. S poukazom na čl. 5, § 102 ods. 1 písm. e) CSP s odvolaním sa na judikatúru Ústavného súdu SR žalovaný konštatoval, že ak dispozičný úkon účastníka konania má charakter hrubo urážlivého podania, môže byť tento úkon odmietnutý pre nesplnenie zákonných náležitostí úkonu účastníka konania. Analogicky by bolo možné postupovať aj v občianskom konaní a odvolanie žalobcu podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP odmietnuť pre nedostatok náležitostí odvolania.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Neodkladné opatrenie nariadené v priebehu konania o veci samej alebo pred jeho začatím je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom strán dovtedy, kým tieto nepodajú návrh na začatie konania, alebo kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu.

15. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to: 1/ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Neodkladné opatrenie je najtypickejší zabezpečovací prostriedok civilného procesu, ktoré sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provizórnu úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany.

17. Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (§ 149 CSP a nasl.). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom

procesu sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

18. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

19. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

20. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa prejednávanej veci domáha, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania zmluvnej pokuty vo výške 8,00 Eur pri omeškaní so splácaním úveru poskytnutého žalobcovi na základe zmluvy č. 5063812201, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V zmysle vyššie formulovaných zásad, ktoré platia pre rozhodovanie súdu o neodkladnom opatrení, bolo v danom prípade možné skúmať dôvodnosť navrhovanej dočasnej úpravy len na základe tvrdení uvedených v návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, prípadne v žalobe, ktorej je tento návrh súčasťou, vrátane jej príloh. Žalobca v aktuálnej veci osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorý medzi nimi vznikol na základe zmluve o splátkovom úvere č. 5063812201 zo dňa 22.10.2014. Len táto samotná skutočnosť však pre nariadenie neodkladného opatrenia súdom nepostačuje. Medzi stranami sporu je pritom nesporné, že žalobca sa dostal do omeškania so splácaním úveru žalovanému, keď v mesiaci október 2017 nezaplatil dohodnutú splátku úveru. Od toho času však žalobcovi nič nebránilo, aby túto dlžnú splátku úveru žalobcovi uhradil. Svoje tvrdenia o zrážke sumy 8,00 Eur z úhrady jeho mesačnej splátky žalovaným žalobca v tomto štádiu konania ničím neosvedčil. Takémuto postupu banky napokon bráni aj stranami dohodnuté poradie splácania dlžnej pohľadávky (bod 5.4 a 5.5 Produktových podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. - POP), na ktoré poukazoval žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu. Ako už bolo konštatované vyššie, neodkladné opatrenie môže súd vydať len pri osvedčení existencie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo v prípade ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Povinnosť osvedčiť tieto predpoklady je na navrhovateľovi neodkladného opatrenia (v danom prípade na žalobcovi). Ak žalobca v danom prípade neosvedčil splnenie ani jedného z uvedených zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, nemôže súd takémuto jeho návrhu vyhovieť.

21. Krajský súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca neosvedčil svoje tvrdenia, že bez poskytnutia okamžitej ochrany zo strany súdu bude jeho právo ohrozené. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ust. § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého je pre rozhodnutie o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolateľ však ani v podanom odvolaní neprodukoval také novoty, ktoré by naliehavosť ním požadovanej úpravy osvedčili. Podstatná časť jeho odvolacích námietok smerovala k meritórному posúdeniu veci, ktoré však odvolací súd v tomto štádiu konania nemohol vyhodnocovať.

22. Na záver je nutné dodať, že aktuálnym rozhodnutím súd neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a nijako ho nemôže ovplyvniť. Komplexné posúdenie dôvodnosti žaloby bude predmetom dokazovania a rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí nevyjadruje k argumentácii strán sporu smerujúcim k meritórному posúdeniu veci.

23. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/137/2016, aktuálne vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 11Co/41/2018), súd nerozhodoval o neodkladnom opatrení v totožnom znení. Predmetom uvedeného konania bola otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z úverovej zmluvy č. 5063812201 uzavretej medzi stranami sporu, ktorá nie je doposiaľ právoplatne vyriešená. V aktuálnom konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 5Csp/277/2017 žalobca namieta platnosť dojednania zmluvnej pokuty pri omeškaní so splácaním úveru vo výške 8,00 Eur mesačne. V tomto štádiu konania súdy oboch inštancií riešili len otázku nariadenia neodkladného opatrenia. Postup súdu v konaní o veci samej však bude zahŕňať aj skúmanie podmienok konania vo vzťahu ku konaniu vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/137/2016.

24. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v súvislosti s rozhodnutím okresného súdu vo veci samej postupom podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP.

25. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)